

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2019/1753 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Οκτωβρίου 2019

σχετικά με τις ενέργειες της Ένωσης μετά την προσχώρησή της στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 207,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Προκειμένου να είναι η Ένωση σε θέση να ασκεί πλήρως την αποκλειστική της αρμοδιότητα όσον αφορά την κοινή εμπορική πολιτική της και να βρίσκεται σε πλήρη συμμόρφωση με τις δεσμεύσεις της που απορρέουν από τη Συμφωνία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (TRIPS) του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, θα καταστεί συμβαλλόμενο μέρος της Πράξης της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις («Πράξη της Γενεύης») δυνάμει της απόφασης (ΕΕ) 2019/1754 του Συμβουλίου⁽³⁾ η οποία δίνει επίσης το δικαίωμα στα κράτη μέλη να κυρώσουν την Πράξη της Γενεύης ή να προσχωρήσουν σε αυτήν προς το συμφέρον της Ένωσης. Τα συμβαλλόμενα μέρη της Πράξης της Γενεύης είναι μέλη μίας ειδικής ένωσης, η οποία δημιουργήθηκε με τη Συμφωνία της Λισαβόνας σχετικά με την προστασία των ονομασιών προέλευσης και τη διεθνή τους καταχώριση («ειδική ένωση»). Σύμφωνα με της απόφασης (ΕΕ) 2019/1754, η Ένωση και τα κράτη μέλη που έχουν κυρώσει την Πράξη της Γενεύης ή προσχωρήσει σε αυτήν θα εκπροσωπούνται από την Επιτροπή στην ειδική ένωση σε ό,τι αφορά την Πράξη της Γενεύης.
- (2) Κρίνεται σκόπιμο να θεσπιστούν κανόνες οι οποίοι θα επιτρέπουν στην Ένωση να ασκεί τα δικαιώματα και να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που θεσπίζονται στην Πράξη της Γενεύης, για λογαριασμό της Ένωσης και των κρατών μελών που την κυρώνουν ή προσχωρούν σε αυτή την πράξη.
- (3) Η Πράξη της Γενεύης προστατεύει τις ονομασίες προέλευσης κατά την έννοια των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1151/2012⁽⁴⁾ και (ΕΕ) αριθ. 1308/2013⁽⁵⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθώς και τις γεωγραφικές ενδείξεις, κατά την έννοια των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, (ΕΕ) αριθ. 1308/2013, (ΕΕ) αριθ. 251/2014⁽⁶⁾ και (ΕΕ) 2019/787⁽⁷⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, αποκαλούμενες από κοινού στον παρόντα κανονισμό ως «γεωγραφικές ενδείξεις».

⁽¹⁾ ΕΕ C 110 της 22.3.2019, σ. 55.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Απριλίου 2019 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2019.

⁽³⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2019/1754 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις (βλέπε σελίδα 12 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ L 343 της 14.12.2012, σ. 1).

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 922/72, (ΕΟΚ) αριθ. 234/79, (ΕΚ) αριθ. 1037/2001 και (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 671).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 251/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για τον ορισμό, την περιγραφή, την παρουσίαση, την επισήμανση και την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων των αρωματισμένων αμπελοοινικών προϊόντων και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1601/91 του Συμβουλίου (ΕΕ L 84 της 20.3.2014, σ. 14).

⁽⁷⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/787 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, για τον ορισμό, την περιγραφή, την παρουσίαση και την επισήμανση των αλκοολούχων ποτών στην παρουσίαση και επισήμανση άλλων τροφίμων, την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων για τα αλκοολούχα ποτά, τη χρήση της αυθιλικής αλκοόλης και των προϊόντων απόσταξης γεωργικής προέλευσης σε ποτά με αλκοόλη, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 110/2008 (ΕΕ L 130 της 17.5.2019, σ. 1).

- (4) Μετά την προσχώρηση της Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης, και εν συνεχεία σε τακτική βάση, η Επιτροπή θα πρέπει να καταθέτει στο Διεθνές Γραφείο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Διανοητικής Ιδιοκτησίας («Διεθνές Γραφείο») αιτήσεις διενθούς καταχώρισης στο μητρώο του Διεθνούς Γραφείου («διενθές μητρώο») για τις γεωγραφικές ενδείξεις που προέρχονται από το έδαφος της Ένωσης και προστατεύονται σε αυτό. Οι αιτήσεις αυτές θα πρέπει να βασίζονται σε κοινοποιήσεις από κράτη μέλη τα οποία ενεργούν με δική τους πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήματος φυσικού προσώπου ή νομικής οντότητας, όπως αναφέρονται στο σημείο ii) του άρθρου 5 παράγραφος 2 της Πράξης της Γενεύης, ή κατόπιν αιτήματος ενός δικαιούχου, όπως ορίζεται στο σημείο xvii) του άρθρου 1 αυτής. Κατά την προετοιμασία των εν λόγω κοινοποιήσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάζουν το οικονομικό συμφέρον της διεθνούς προστασίας των σχετικών γεωγραφικών ενδείξεων και να λαμβάνουν υπόψη ιδίως την αξία της παραγωγής και την αξία των εξαγωγών, την προστασία βάσει άλλων συμφωνιών, καθώς και την υφιστάμενη ή δυνητική κατάχρηση σε τρίτες χώρες.
- (5) Η καταχώριση γεωγραφικών ενδείξεων στο διεθνές μητρώο θα πρέπει να εξυπηρετεί τους σκοπούς της παροχής προϊόντων ποιότητας, του θεμιτού ανταγωνισμού και της προστασίας των καταναλωτών. Δεδομένου ότι οι γεωγραφικές ενδείξεις έχουν σημαντική πολιτιστική και οικονομική αξία, η καταχώρισή τους θα πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την αξία που δημιουργείται για τις τοπικές κοινότητες, με σκοπό τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης και την προώθηση νέων ευκαιριών απασχόλησης στην παραγωγή, τη μεταποίηση και άλλες συναφείς υπηρεσίες.
- (6) Προκειμένου να καθιερωθεί διαρκής διάλογος με τα ενδιαφερόμενα μέρη, η Επιτροπή θα πρέπει να χρησιμοποιεί τους υφιστάμενους μηχανισμούς για να διαβουλευτεί τακτικά με τα κράτη μέλη, τις εμπορικές ενώσεις και τους παραγωγούς της Ένωσης.
- (7) Θα πρέπει να θεσπιστούν κατάλληλες διαδικασίες ώστε η Επιτροπή να αξιολογεί τις γεωγραφικές ενδείξεις οι οποίες προέρχονται από τα συμβαλλόμενα μέρη της Πράξης της Γενεύης που δεν είναι κράτη μέλη («τρίτα συμβαλλόμενα μέρη») και οι οποίες έχουν καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο, προκειμένου να ληφθούν αποφάσεις σχετικά με την προστασία στην Ένωση και να καθίσταται ανίσχυρη η προστασία αυτή, κατά περίπτωση.
- (8) Η Ένωση θα πρέπει να επιβάλει τη νομοθεσία σχετικά με την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων που προέρχονται από τρίτα συμβαλλόμενα μέρη και έχουν καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο σύμφωνα με το κεφάλαιο III της Πράξης της Γενεύης, και ιδίως το άρθρο 14 αυτής, το οποίο απαιτεί από κάθε συμβαλλόμενο μέρος να διαθέτει αποτελεσματικά μέσα έννομης προστασίας για την προστασία των καταχωρισμένων γεωγραφικών ενδείξεων και να προβλέπει ότι είναι δυνατή, για τη διασφάλιση της προστασίας των εν λόγω ενδείξεων, η κίνηση νομικών διαδικασιών από δημόσια αρχή ή από οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο μέρος, είτε πρόκειται για φυσικό πρόσωπο είτε για νομική οντότητα, δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, σύμφωνα με το νομικό σύστημα και την πρακτική του εν λόγω συμβαλλόμενου μέρους.
- (9) Προκειμένου να διασφαλίζεται η προστασία των ενωσιακών, περιφερειακών και εθνικών εμπορικών σημάτων παράλληλα με τις γεωγραφικές ενδείξεις, και λαμβανομένης υπόψη της κατοχύρωσης που αφορά προηγούμενα δικαιώματα εμπορικούσήματος όπως προβλέπονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 της Πράξης της Γενεύης, θα πρέπει να διασφαλιστεί η συνύπαρξη προηγούμενων εμπορικών σημάτων και γεωγραφικών ενδείξεων που έχουν καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο και απολαύουν προστασίας ή χρησιμοποιούνται στην Ένωση.
- (10) Δεδομένης της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Ένωσης σχετικά με την κοινή εμπορική πολιτική, τα κράτη μέλη που δεν είναι ήδη μέρη της Συμφωνίας της Λισαβόνας σχετικά με την προστασία των ονομασιών προέλευσης και τη διεθνή τους καταχώριση του 1958, όπως αναθεωρήθηκε στη Στοκχόλμη στις 14 Ιουλίου 1967 και τροποποιήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1979 («Συμφωνία της Λισαβόνας»), δεν θα πρέπει να κυρώσουν ή να προσχωρήσουν στην εν λόγω Συμφωνία.
- (11) Τα κράτη μέλη που είναι ήδη μέρη της Συμφωνίας της Λισαβόνας θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να διατηρήσουν την ιδιότητά τους, ιδίως για να διασφαλίσουν τη συνέχεια των χορηγηθέντων δικαιωμάτων και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που θεσπίζονται στην εν λόγω Συμφωνία. Ωστόσο, θα πρέπει να ενεργούν αποκλειστικά προς το συμφέρον της Ένωσης, σεβόμενα πλήρως την αποκλειστική αρμοδιότητα αυτής. Αυτά τα κράτη μέλη θα πρέπει, συνεπώς, να ασκούν τα δικαιώματα και να τηρούν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τη Συμφωνία της Λισαβόνας σε πλήρη συμμόρφωση προς το δικαίωμα το οποίο χορηγεί η Ένωση σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Προκειμένου να τηρείται το ομοιόμορφο σύστημα προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων που έχει θεσπιστεί στην Ένωση για τα γεωργικά προϊόντα και να ενισχυθεί περαιτέρω η εναρμόνιση εντός της εσωτερικής αγοράς, τα εν λόγω κράτη μέλη δεν θα πρέπει να καταχωρίζουν δυνάμει της Συμφωνίας της Λισαβόνας τυχόν νέες ονομασίες προέλευσης για προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, (ΕΕ) αριθ. 1308/2013, (ΕΕ) αριθ. 251/2014 ή (ΕΕ) 2019/787.
- (12) Τα κράτη μέλη που είναι ήδη μέρη της Συμφωνίας της Λισαβόνας έχουν καταχωρίσει ονομασίες προέλευσης δυνάμει της Συμφωνίας της Λισαβόνας. Θα πρέπει να προβλεφθούν μεταβατικές ρυθμίσεις ώστε να καταστεί δυνατή η συνέχιση της προστασίας των εν λόγω ονομασιών, οι οποίες θα υπόκεινται στις απαιτήσεις της εν λόγω Συμφωνίας, της Πράξης της Γενεύης και του ενωσιακού δικαίου.

- (13) Τα κράτη μέλη που είναι ήδη μέρη της Συμφωνίας της Λισαβόνας προστατεύουν τις ονομασίες προέλευσης τρίτων μερών της εν λόγω συμφωνίας. Προκειμένου να τους παρασχεθούν τα μέσα για την εκπλήρωση των διεθνών υποχρεώσεων που ανέλαβαν πριν από την προσχώρηση της Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης, θα πρέπει να θεσπιστεί μία μεταβατική ρύθμιση η οποία θα παράγει αποτελέσματα μόνο σε εθνικό επίπεδο, χωρίς να θίγεται το ενδοενοσιακό ή το διεθνές εμπόριο.
- (14) Ενδείκνυται τα τέλη που πρέπει να καταβάλλονται βάσει της Πράξης της Γενεύης και του κοινού εκτελεστικού κανονισμού στο πλαίσιο της Συμφωνίας της Λισαβόνας και της Πράξης της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας («κοινός εκτελεστικός κανονισμός»), για την κατάθεση αίτησης στο Διεθνές Γραφείο με σκοπό τη διεθνή καταχώριση γεωγραφικής ένδειξης, καθώς και τα τέλη που πρέπει να καταβάλλονται σε σχέση με άλλες καταχωρίσεις στο διεθνές μητρώο και για τη χορήγηση αποσπασμάτων, βεβαιώσεων ή άλλων πληροφοριών που αφορούν το περιεχόμενο της εν λόγω διεθνούς καταχώρισης, να βαρύνουν το κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται η γεωγραφική ένδειξη, το φυσικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, όπως αναφέρονται στο σημείο ii) του άρθρου 5 παράγραφος 2 της Πράξης της Γενεύης ή τον δικαιούχο όπως ορίζεται στο σημείο xvii) του άρθρου 1 αυτής. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την επιλογή να απαιτούν από το εν λόγω φυσικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή δικαιούχο να καταβάλει μέρος ή ολόκληρο το ποσό των τελών.
- (15) Για την κάλυψη τυχόν ελλείψεων όσον αφορά τον προϋπολογισμό λειτουργίας της ειδικής ένωσης, η Ένωση θα πρέπει να είναι σε θέση να παρέχει, στο πλαίσιο των μέσων που διατίθενται για τον σκοπό αυτόν στον ετήσιο προϋπολογισμό της Ένωσης, μία ειδική συνεισφορά, όπως αποφασίστηκε από τη συνέλευση της ειδικής ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 4 της Πράξης της Γενεύης, ένεκα της οικονομικής και πολιτιστικής αξίας της προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων.
- (16) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για τη συμμετοχή της Ένωσης στην ειδική ένωση, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για την κατάρτιση καταλόγου γεωγραφικών ενδείξεων με σκοπό τη συμπερίληψή τους στην αίτηση που κατατίθεται για τη διεθνή καταχώρισή τους στο Διεθνές Γραφείο μετά την προσχώρηση στην Πράξη της Γενεύης, και για κάθε μεταγενέστερη κατάθεση αίτησης για την απόρριψη ένστασης, για τη λήψη απόφασης σχετικά με τη χορήγηση προστασίας σε γεωγραφική ένδειξη που έχει καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο, για την άρση της άρνησης των αποτελεσμάτων μιας διεθνούς καταχώρισης, για την αίτηση ακύρωσης μιας διεθνούς καταχώρισης, για την κοινοποίηση της κατάργησης ισχύος της προστασίας στην Ένωση μιας καταχωρισμένης στο διεθνές μητρώο γεωγραφικής ένδειξης, καθώς και για να επιτρέπεται στο κράτος μέλος να προβλέπει τυχόν αναγκαίες τροποποιήσεις σχετικά με την ονομασία προέλευσης για ένα προϊόν που προστατεύεται βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, (ΕΕ) αριθ. 308/2013, (ΕΕ) αριθ. 251/2014 ή (ΕΕ) 2019/787 και να κοινοποιεί σχετικά στο Διεθνές Γραφείο. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου^(*).
- (17) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, είναι αναγκαίο και ενδεδειγμένο για την επίτευξη του βασικού στόχου της ενθάρρυνσης της Ένωσης να συμμετάσχει στην ειδική ένωση κατά τρόπο που να διασφαλίζεται η αποτελεσματική προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων σε διεθνές επίπεδο, να καθορίσει κανόνες και διαδικασίες σχετικά με δράσεις της Ένωσης μετά την προσχώρησή της στην Πράξη της Γενεύης. Ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο προκειμένου να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος στόχος, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- (18) Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι η Επιτροπή παρακολουθεί και αξιολογεί τη συμμετοχή της Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης σε βάθος χρόνου. Για να διεξαχθεί αυτή η αξιολόγηση, η Επιτροπή θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να λαμβάνει υπόψη: τον αριθμό γεωγραφικών ενδείξεων που προστατεύονται και έχουν καταχωριστεί βάσει ενωσιακού δικαίου, για τις οποίες έχουν κατατεθεί αιτήσεις διεθνούς καταχώρισης, τις περιπτώσεις όπου η προστασία έχει απορριφθεί από τρίτα συμβαλλόμενα μέρη, την εξέλιξη του αριθμού τρίτων χωρών που συμμετέχουν στην Πράξη της Γενεύης, τις δράσεις που αναλαμβάνει η Επιτροπή για την αύξηση του εν λόγω αριθμού, καθώς και τον αντίκτυπο που έχει η τρέχουσα κατάσταση του ενωσιακού δικαίου όσον αφορά τις γεωγραφικές ενδείξεις στην ελκυστικότητα της Πράξης της Γενεύης για τρίτες χώρες, καθώς και τον αριθμό και τον τύπο των γεωγραφικών ενδείξεων που προέρχονται από τρίτα συμβαλλόμενα μέρη και που έχουν απορριφθεί από την Ένωση,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Με τον παρόντα κανονισμό θεσπίζονται κανόνες και διαδικασίες σχετικά με τις ενέργειες της Ένωσης κατόπιν της προσχωρήσεώς της στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις («Πράξη της Γενεύης»).

^(*) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ο όρος «γεωγραφικές ενδείξεις» καλύπτει τις ονομασίες προέλευσης κατά την έννοια της Πράξης της Γενεύης, κατά την έννοια των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 και (ΕΕ) αριθ. 1308/2013, καθώς και τις «γεωγραφικές ενδείξεις», κατά την έννοια των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, (ΕΕ) αριθ. 1308/2013, (ΕΕ) αριθ. 251/2014 και (ΕΕ) 2019/787.

Άρθρο 2

Διεθνής καταχώριση γεωγραφικών ενδείξεων

1. Μετά την προσχώρηση της Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης, και εν συνεχεία σε τακτική βάση, η Επιτροπή, υπό την ιδιότητά της ως αρμόδια αρχή κατά την έννοια του άρθρου 3 της Πράξης της Γενεύης, καταθέτει στο Διεθνές Γραφείο του Παγκόσμιου Οργανισμού Διοικητικής Ιδιοκτησίας («Διεθνές Γραφείο») αιτήσεις διεθνούς καταχώρισης των γεωγραφικών ενδείξεων που προστατεύονται και έχουν καταχωριστεί βάσει ενωσιακού δικαίου και οι οποίες αφορούν προϊόντα που προέρχονται από την Ένωση, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 2 της Πράξης της Γενεύης.

2. Για τον σκοπό της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν από την Επιτροπή να καταχωρίσει στο διεθνές μητρώο γεωγραφικές ενδείξεις που προέρχονται από το έδαφός τους οι οποίες προστατεύονται και έχουν καταχωριστεί βάσει του ενωσιακού δικαίου. Τέτοια αιτήματα μπορούν να βασίζονται σε:

α) αίτημα φυσικού προσώπου ή νομικής οντότητας, όπως αναφέρονται στο σημείο ii) του άρθρου 5 παράγραφος 2 της Πράξης της Γενεύης, ή σε αίτημα δικαιούχου, όπως ορίζεται στο σημείο xvii) του άρθρου 1 της Πράξης της Γενεύης, ή

β) δική τους πρωτοβουλία.

3. Βάσει τέτοιων αιτημάτων, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις οι οποίες παραθέτουν τις γεωγραφικές ενδείξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2.

Άρθρο 3

Ακύρωση γεωγραφικής ένδειξης η οποία προέρχεται από κράτος μέλος και έχει καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο

1. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστική πράξη προκειμένου να ζητήσει από το Διεθνές Γραφείο την ακύρωση της καταχώρισης στο διεθνές μητρώο μίας γεωγραφικής ένδειξης που προέρχεται από κράτος μέλος, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) η εν λόγω γεωγραφική ένδειξη δεν προστατεύεται πλέον στην Ένωση, ή

β) κατόπιν αιτήματος του κράτους μέλους από το οποίο προέρχεται η γεωγραφική ένδειξη, που βασίζεται σε:

i) αίτημα φυσικού προσώπου ή νομικής οντότητας, όπως αναφέρονται στο σημείο ii) του άρθρου 5 παράγραφος 2 της Πράξης της Γενεύης, ή σε αίτημα ενός δικαιούχου, όπως ορίζεται στο σημείο xvii) του άρθρου 1 της Πράξης της Γενεύης, ή

ii) δική του πρωτοβουλία.

2. Η εκτελεστική πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2.

3. Η Επιτροπή κοινοποιεί αμελλητί το αίτημα ακύρωσης στο Διεθνές Γραφείο.

Άρθρο 4

Δημοσίευση γεωγραφικών ενδείξεων τρίτων χωρών που έχουν καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο

1. Η Επιτροπή δημοσιεύει τυχόν διεθνείς καταχωρίσεις που έχουν κοινοποιηθεί από το Διεθνές Γραφείο σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 της Πράξης της Γενεύης και οι οποίες:

α) αφορούν τις γεωγραφικές ενδείξεις που έχουν καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο και των οποίων το συμβαλλόμενο μέρος προέλευσης, όπως ορίζεται στο σημείο xv) του άρθρου 1 της Πράξης της Γενεύης, δεν είναι κράτος μέλος, και

β) σχετίζονται με προϊόν για το οποίο παρέχεται προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων σε επίπεδο Ένωσης.

2. Η διεθνής καταχώριση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δημοσιεύεται στη σειρά «C» της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Η δημοσίευση περιλαμβάνει αναφορά στον τύπο του προϊόντος και στη χώρα προέλευσης.

Άρθρο 5

Αξιολόγηση γεωγραφικών ενδείξεων τρίτων χωρών που έχουν καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο

1. Η Επιτροπή αξιολογεί τυχόν διεθνείς καταχωρίσεις που κοινοποιούνται από το Διεθνές Γραφείο δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 4 της Πράξης της Γενεύης σχετικά με τις γεωγραφικές ενδείξεις που έχουν καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο και των οποίων το συμβαλλόμενο μέρος προέλευσης, όπως ορίζεται στο σημείο xv) του άρθρου 1 της Πράξης της Γενεύης, δεν είναι κράτος μέλος, προκειμένου να αποφασίσει κατά πόσον περιλαμβάνουν το υποχρεωτικό περιεχόμενο που προβλέπεται στον κανόνα 5 παράγραφος 2 του κοινού εκτελεστικού κανονισμού, και τα στοιχεία που αφορούν την ποιότητα, τη φήμη ή τα χαρακτηριστικά όπως προβλέπονται στον κανόνα 5 παράγραφος 3 του κοινού εκτελεστικού κανονισμού, καθώς επίσης και για να επαληθεύσει αν η δημοσίευση που αναφέρεται στο άρθρο 4 αφορά προϊόν για το οποίο παρέχεται προστασία γεωγραφικών ενδείξεων σε επίπεδο Ένωσης.

2. Η αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 διενεργείται εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία καταχώρισης της γεωγραφικής ένδειξης στο διεθνές μητρώο και δεν περιλαμβάνει την αξιολόγηση άλλων ειδικών διατάξεων της Ένωσης που αφορούν τη διάθεση προϊόντων στην αγορά και, ειδικότερα, τα υγειονομικά και φυτοϋγειονομικά πρότυπα, τα πρότυπα εμπορίας ή την επισήμανση των τροφίμων.

Άρθρο 6

Διαδικασία ένστασης για γεωγραφικές ενδείξεις τρίτων χωρών που έχουν καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο

1. Εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης της διεθνούς καταχώρισης σύμφωνα με το άρθρο 4, οι αρχές κράτους μέλους ή τρίτης χώρας διαφορετικής από το συμβαλλόμενο μέρος προέλευσης όπως ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο xv) της Πράξης της Γενεύης, ή ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο με έννομο συμφέρον και έδρα στην Ένωση ή σε τρίτη χώρα διαφορετική από το συμβαλλόμενο μέρος προέλευσης, δύναται να καταθέσουν ένσταση στην Επιτροπή.

Η ένσταση συντάσσεται σε μία από τις επίσημες γλώσσες των οργάνων της Ένωσης.

2. Η ένσταση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, κρίνεται παραδεκτή μόνον εάν κατατεθεί εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και εάν βασίζεται σε έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους λόγους:

- α) η γεωγραφική ένδειξη που έχει καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο συγχέεται με την ονομασία φυτικής ποικιλίας ή φυλής ζώων και ενδέχεται να παραπλανήσει τον καταναλωτή ως προς την πραγματική προέλευση του προϊόντος·
- β) η γεωγραφική ένδειξη που έχει καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο είναι πλήρως ή εν μέρει ομώνυμη με γεωγραφική ένδειξη που προστατεύεται ήδη στην Ένωση και στην πράξη γίνεται ανεπαρκής διάκριση μεταξύ των συνθηκών τοπικής και παραδοσιακής χρήσης και παρουσίας της γεωγραφικής ένδειξης για την οποία προτείνεται η χορήγηση προστασίας και της γεωγραφικής ένδειξης που προστατεύεται ήδη στην Ένωση, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να εξασφαλιστεί η ισότιμη μεταχείριση των εμπλεκόμενων παραγωγών και να μην παραπλανώνται οι καταναλωτές·
- γ) η προστασία στην Ένωση της γεωγραφικής ένδειξης που έχει καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο θα έθιγε προηγούμενο δικαίωμα εμπορικού σήματος σε ενωσιακό, περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο·
- δ) η προστασία στην Ένωση της γεωγραφικής ένδειξης τρίτης χώρας θα έβλαπτε τη χρήση πλήρως ή μερικώς ταυτόσημης ονομασίας ή τον αποκλειστικό χαρακτήρα ενός εμπορικού σήματος σε ενωσιακό, περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο ή την ύπαρξη προϊόντων που κυκλοφορούσαν νόμιμα στην αγορά επί πέντε τουλάχιστον έτη πριν από την ημερομηνία δημοσίευσης της ονομασίας της διεθνούς καταχώρισης σύμφωνα με το άρθρο 4·
- ε) η γεωγραφική ένδειξη που έχει καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο αφορά προϊόν για το οποίο δεν παρέχεται προστασία γεωγραφικών ενδείξεων σε επίπεδο Ένωσης·
- στ) η ονομασία για την οποία ζητείται η καταχώριση είναι γενικός όρος στο έδαφος της Ένωσης·
- ζ) δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στα σημεία i) και ii) του άρθρου 2 παράγραφος 1 της Πράξης της Γενεύης·
- η) η γεωγραφική ένδειξη που έχει καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο φέρει ομώνυμη ονομασία η οποία δημιουργεί στον καταναλωτή την εσφαλμένη εντύπωση ότι τα προϊόντα προέρχονται από άλλο έδαφος, ακόμη και αν η ονομασία είναι ακριβής όσον αφορά το πραγματικό έδαφος, την περιφέρεια ή τον τόπο καταγωγής των σχετικών προϊόντων.

3. Οι λόγοι ένστασης, όπως παρατίθενται στην παράγραφο 2, αξιολογούνται από την Επιτροπή σε σχέση με το έδαφος της Ένωσης ή μέρος αυτού.

Άρθρο 7

Απόφαση σχετικά με την προστασία στην Ένωση των γεωγραφικών ενδείξεων τρίτων χωρών που έχουν καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο

1. Εφόσον, με βάση την αξιολόγηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 5, πληρούνται οι προϋποθέσεις τους εν λόγω άρθρου και δεν έχει ληφθεί ένσταση ή παραδεκτή ένσταση, η Επιτροπή απορρίπτει, κατά περίπτωση, μέσω εκτελεστικής πράξης, τις απαράδεκτες ενστάσεις που έχουν ληφθεί και λαμβάνει απόφαση χορήγησης προστασίας της γεωγραφικής ένδειξης. Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2.
2. Εφόσον, με βάση την αξιολόγηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 5, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του εν λόγω άρθρου ή έχει ληφθεί παραδεκτή ένσταση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, η Επιτροπή μέσω εκτελεστικής πράξης αποφασίζει σχετικά με τη χορήγηση προστασίας της γεωγραφικής ένδειξης που έχει καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο μέσω εκτελεστικής πράξης. Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης η οποία αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2. Όσον αφορά τις γεωγραφικές ενδείξεις που καλύπτουν προϊόντα τα οποία δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των επιτροπών που προβλέπονται στο άρθρο 15 παράγραφος 1, η απόφαση σχετικά με τη χορήγηση της προστασίας εκδίδεται από την Επιτροπή.
3. Η απόφαση χορήγησης προστασίας γεωγραφικής ένδειξης σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2 του παρόντος άρθρου καθορίζει το πεδίο εφαρμογής της χορηγούμενης προστασίας και μπορεί να περιλαμβάνει προϋποθέσεις που είναι συμβατές με την Πράξη της Γενεύης, και χορηγεί ειδικότερα μία καθορισμένη μεταβατική περίοδο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 17 της Πράξης της Γενεύης και στον κανόνα 14 του κοινού εκτελεστικού κανονισμού.
4. Σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 της Πράξης της Γενεύης, η Επιτροπή κοινοποιεί στο Διεθνές Γραφείο την άρνηση των αποτελεσμάτων της σχετικής διεθνούς καταχώρισης στο έδαφος της Ένωσης, εντός ενός έτους από τη λήψη της κοινοποίησης διεθνούς καταχώρισης σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 της Πράξης της Γενεύης, ή στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 5 της απόφασης (ΕΕ) 2019/1754 εντός δύο ετών από τη λήψη της εν λόγω κοινοποίησης.
5. Η Επιτροπή δύναται, με δική της πρωτοβουλία ή κατόπιν δεόντως αιτιολογημένου αιτήματος κράτους μέλους, τρίτης χώρας ή φυσικού ή νομικού προσώπου που έχει έννομο συμφέρον, σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2, να άρει, εν μέρει ή εν όλω, μέσω εκτελεστικής πράξης μία άρνηση που έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί στο Διεθνές Γραφείο. Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2.

Η Επιτροπή κοινοποιεί αμελλητί την εν λόγω άρση στο Διεθνές Γραφείο.

Άρθρο 8

Χρήση γεωγραφικών ενδείξεων

1. Οι εκτελεστικές πράξεις που εκδίδονται από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 7 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη άλλων ειδικών διατάξεων της Ένωσης οι οποίες αφορούν τη διάθεση προϊόντων στην αγορά και, ειδικότερα, την κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών, τα υγειονομικά ή φυτοϋγειονομικά πρότυπα και την επισήμανση των τροφίμων.
2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, οι γεωγραφικές ενδείξεις που προστατεύονται δυνάμει του παρόντα κανονισμού μπορούν να χρησιμοποιούνται από κάθε φορέα που εμπορεύεται προϊόν σύμφωνα με τη διεθνή καταχώριση των εν λόγω γεωγραφικών ενδείξεων.

Άρθρο 9

Κατάργηση ισχύος των αποτελεσμάτων στην Ένωση μίας γεωγραφικής ένδειξης τρίτης χώρας που έχει καταχωριστεί στο διεθνές μητρώο

1. Η Επιτροπή δύναται, με δική της πρωτοβουλία ή κατόπιν δεόντως αιτιολογημένου αιτήματος κράτους μέλους, τρίτης χώρας ή φυσικού ή νομικού προσώπου που έχει έννομο συμφέρον, να καταργεί εν όλω ή εν μέρει, μέσω εκτελεστικής πράξης, την ισχύ των αποτελεσμάτων της προστασίας στην Ένωση μίας γεωγραφικής ένδειξης σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) η γεωγραφική ένδειξη δεν προστατεύεται πλέον στο συμβαλλόμενο μέρος προέλευσης·
 - β) η γεωγραφική ένδειξη δεν είναι πλέον καταχωρισμένη στο διεθνές μητρώο·
 - γ) δεν διασφαλίζεται πλέον η συμμόρφωση με το υποχρεωτικό περιεχόμενο που προβλέπεται στον κανόνα 5 παράγραφος 2 του κοινού εκτελεστικού κανονισμού ή με τα στοιχεία που αφορούν την ποιότητα, τη φήμη ή τα χαρακτηριστικά, όπως ορίζονται στον κανόνα 5 παράγραφος 3 του κοινού εκτελεστικού κανονισμού.

2. Οι εκτελεστικές πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 15 παράγραφος 2, και μόνον αφού δοθεί η ευκαιρία στα φυσικά πρόσωπα ή τις νομικές οντότητες που αναφέρονται στο σημείο ii) του άρθρου 5 παράγραφος 2 της Πράξης της Γενεύης ή στους δικαιούχους, όπως ορίζονται στο σημείο xvii) του άρθρου 1 της Πράξης της Γενεύης, να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους.

3. Όταν η κατάργηση ισχύος δεν υπόκειται πλέον σε προσφυγή, η Επιτροπή κοινοποιεί αμελλητί στο Διεθνές Γραφείο την κατάργηση ισχύος στο έδαφος της Ένωσης των αποτελεσμάτων της διεθνούς καταχώρισης της γεωγραφικής ένδειξης σύμφωνα με το στοιχείο α) ή γ) της παραγράφου 1.

Άρθρο 10

Σχέση με τα εμπορικά σήματα

1. Η προστασία μίας γεωγραφικής ένδειξης δεν θίγει την ισχύ προηγούμενου εμπορικού σήματος σε ενωσιακό, περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση ή το οποίο έχει καταχωριστεί καλή τη πίστει ή έχει καθιερωθεί με τη χρήση καλή τη πίστει στο έδαφος ενός κράτους μέλους, μίας περιφερειακής ένωσης κρατών μελών ή της Ένωσης.

2. Γεωγραφική ένδειξη που είναι καταχωρισμένη στο διεθνές μητρώο δεν προστατεύεται στο έδαφος της Ένωσης όταν, βάσει της φήμης και της αναγνωρισιμότητας ενός εμπορικού σήματος και του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο χρησιμοποιήθηκε, η προστασία της εν λόγω γεωγραφικής ένδειξης στο έδαφος της Ένωσης θα μπορούσε να παραπλανήσει τον καταναλωτή ως προς την πραγματική ταυτότητα του προϊόντος.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, ένα εμπορικό σήμα για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση ή έχει καταχωριστεί καλόπιστα ή έχει αποκτηθεί με τη χρήση, εφόσον προβλέπεται αυτό το ενδεχόμενο από την κείμενη νομοθεσία, εντός του εδάφους ενός κράτους μέλους, μίας περιφερειακής ένωσης κρατών μελών ή της Ένωσης, πριν από την ημερομηνία κατά την οποία το Διεθνές Γραφείο κοινοποιεί τη δημοσίευση της διεθνούς καταχώρισης της γεωγραφικής ένδειξης στην Επιτροπή και η χρήση του οποίου θα αντέβαινε στην προστασία της γεωγραφικής ένδειξης, μπορεί να συνεχίσει να χρησιμοποιείται και να ανανεώνεται για το οικείο προϊόν ανεξάρτητα από την προστασία της γεωγραφικής ένδειξης, εφόσον δεν συντρέχουν λόγοι κατάργησης της ισχύος ή ανάκλησης βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*), ή βάσει της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (**). Στις περιπτώσεις αυτές επιτρέπεται τόσο η χρήση της γεωγραφικής ένδειξης, όσο και η χρήση του σχετικού εμπορικού σήματος.

Άρθρο 11

Μεταβατικές διατάξεις για τις ονομασίες προέλευσης που προέρχονται από κράτη μέλη και έχουν ήδη καταχωριστεί βάσει της Συμφωνίας της Λισαβόνας

1. Για κάθε ονομασία προέλευσης που προέρχεται από κράτος μέλος το οποίο είναι μέρος της Συμφωνίας της Λισαβόνας, ενός προϊόντος που προστατεύεται σύμφωνα με έναν από τους κανονισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος κανονισμού, το οικείο κράτος μέλος, βάσει αιτήματος φυσικού προσώπου ή νομικής οντότητας όπως αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 σημείο ii) της Πράξης της Γενεύης ή δικαιούχου όπως ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο xvii) της Πράξης της Γενεύης, ή βάσει δικής του πρωτοβουλίας, επιλέγει να ζητήσει είτε:

α) τη διεθνή καταχώριση της εν λόγω ονομασίας προέλευσης σύμφωνα με την Πράξη της Γενεύης, εάν το οικείο κράτος μέλος έχει κυρώσει ή προσχωρήσει σε αυτήν σύμφωνα με το δικαίωμα που αναφέρεται στο άρθρο 3 της απόφασης (ΕΕ) 2019/1754, είτε

β) την ακύρωση της καταχώρισης της εν λόγω ονομασίας προέλευσης στο διεθνές μητρώο.

Τα οικεία κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την επιλογή που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο έως τις 14 Νοεμβρίου 2022.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου, το οικείο κράτος μέλος σε συντονισμό με την Επιτροπή ελέγχουν μαζί με το Διεθνές Γραφείο εάν υφίστανται τυχόν τροποποιήσεις που πρέπει να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τον κανόνα 7 παράγραφος 4 του κοινού εκτελεστικού κανονισμού για τον σκοπό της καταχώρισης σύμφωνα με την Πράξη της Γενεύης.

Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικής πράξης, επιτρέπει στο κράτος μέλος να προβεί σε πρόβλεψη των απαραίτητων τροποποιήσεων και να ενημερώσει το Διεθνές Γραφείο. Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2.

(*) Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 154 της 16.6.2017, σ. 1).

(**) Οδηγία (ΕΕ) 2015/2436 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 336 της 23.12.2015, σ. 1).

2. Για κάθε ονομασία προέλευσης που προέρχεται από κράτος μέλος το οποίο είναι μέρος της Συμφωνίας της Λισαβόνας ενός προϊόντος το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής ενός από τους κανονισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, αλλά δεν προστατεύεται βάσει ενός εξ αυτών, το οικείο κράτος μέλος βάσει αιτήματος φυσικού προσώπου ή νομικής οντότητας όπως αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 σημείο ii) της Πράξης της Γενεύης ή δικαιούχου όπως ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο xvii) της Πράξης της Γενεύης, ή βάσει δικής του πρωτοβουλίας, επιλέγει να ζητήσει είτε:

- α) την καταχώριση της εν λόγω ονομασίας προέλευσης σύμφωνα με τον σχετικό κανονισμό, ή
- β) την ακύρωση της καταχώρισης της εν λόγω ονομασίας προέλευσης στο διεθνές μητρώο.

Τα οικεία κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την επιλογή που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο και υποβάλλουν το αντίστοιχο αίτημα έως τις 14 Νοεμβρίου 2022.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου, το οικείο κράτος μέλος ζητεί τη διεθνή καταχώριση της εν λόγω ονομασίας προέλευσης σύμφωνα με την Πράξη της Γενεύης, εάν το εν λόγω κράτος μέλος έχει κυρώσει ή προσχωρήσει σε αυτήν σύμφωνα με το δικαίωμα που αναφέρεται στο άρθρο 3 της απόφασης (ΕΕ) 2019/1754, εντός ενός έτους από την ημερομηνία καταχώρισης της γεωγραφικής ένδειξης βάσει του κείμενου κανονισμού. Εφαρμόζονται το τρίτο και τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1.

Εάν απορριφθεί το αίτημα καταχώρισης βάσει του κείμενου κανονισμού και έχουν εξαντληθεί τα συναφή διοικητικά και ένδικα μέσα, ή εάν το αίτημα καταχώρισης βάσει της Πράξης της Γενεύης δεν έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, το οικείο κράτος μέλος ζητεί αμελλητί την ακύρωση της καταχώρισης της εν λόγω ονομασίας προέλευσης στο διεθνές μητρώο.

3. Όσον αφορά ονομασίες προέλευσης για προϊόντα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής ενός από τους κανονισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, για τα οποία δεν παρέχεται προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων σε επίπεδο Ένωσης, το κράτος μέλος που είναι μέρος της Συμφωνίας της Λισαβόνας μπορεί να διατηρήσει τυχόν υφιστάμενες καταχωρίσεις στο διεθνές μητρώο.

Το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί επίσης να υποβάλει περαιτέρω αιτήσεις καταχώρισης των ονομασιών προέλευσης που προέρχονται από το έδαφός του στο διεθνές μητρώο βάσει της Συμφωνίας της Λισαβόνας εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) το οικείο κράτος μέλος κοινοποίησε στην Επιτροπή το σχέδιο αίτησης καταχώρισης των εν λόγω ονομασιών προέλευσης. Η εν λόγω κοινοποίηση περιλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία ότι η αίτηση πληροί τις απαιτήσεις για καταχώριση βάσει της Συμφωνίας της Λισαβόνας· και
- β) η Επιτροπή δεν εξέδωσε αρνητική γνώμη εντός δύο μηνών από την εν λόγω κοινοποίηση. Αρνητική γνώμη μπορεί να εκδοθεί μόνον κατόπιν διαβούλευσης με το οικείο κράτος μέλος και στις εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις όπου τα αποδεικτικά στοιχεία που απαιτούνται σύμφωνα με το στοιχείο α) δεν τεκμηριώνουν επαρκώς ότι πληρούνται οι απαιτήσεις καταχώρισης σύμφωνα με τη Συμφωνία της Λισαβόνας ή εάν η καταχώριση θα είχε αρνητικό αντίκτυπο στην ενωσιακή εμπορική πολιτική.

Σε περίπτωση αιτήματος για περαιτέρω πληροφορίες από την Επιτροπή σχετικά με την κοινοποίηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο στοιχείο α), η προθεσμία για τις ενέργειες της Επιτροπής ορίζεται σε έναν μήνα από τη λήψη των αιτούμενων πληροφοριών.

Η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως τα υπόλοιπα κράτη μέλη για τυχόν κοινοποιήσεις που πραγματοποιούνται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο στοιχείο α).

Άρθρο 12

Μεταβατική προστασία για τις ονομασίες προέλευσης που προέρχονται από τρίτη χώρα και έχουν καταχωριστεί βάσει της Συμφωνίας της Λισαβόνας

1. Τα κράτη μέλη τα οποία ήταν μέρη της Συμφωνίας της Λισαβόνας πριν από την προσχώρηση της Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης δύνανται να συνεχίσουν να προστατεύουν ονομασίες προέλευσης που προέρχονται από τρίτη χώρα η οποία είναι μέρος της Συμφωνίας της Λισαβόνας, μέσω ενός εθνικού συστήματος προστασίας, με ισχύ από την ημερομηνία κατά την οποία η Ένωση καθίσταται συμβαλλόμενο μέρος της Πράξης της Γενεύης, όσον αφορά τις ονομασίες προέλευσης που είναι καταχωρισμένες έως την εν λόγω ημερομηνία βάσει της Συμφωνίας της Λισαβόνας.

2. Η προστασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1:

α) αντικαθίσταται από προστασία βάσει του συστήματος προστασίας της Ένωσης για μία συγκεκριμένη ονομασία προέλευσης εάν παρέχεται δυνάμει απόφασης που λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντος κανονισμού, μεταγενέστερης της προσχώρησης της οικείας τρίτης χώρας στην Πράξη της Γενεύης, εφόσον η προστασία που παρέχεται δυνάμει απόφασης που λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντος κανονισμού διατηρεί τη συνέχιση της προστασίας της αντίστοιχης ονομασίας προέλευσης στο αντίστοιχο κράτος μέλος·

β) παύει για μία συγκεκριμένη ονομασία προέλευσης όταν η διεθνής καταχώριση δεν παράγει πλέον αποτελέσματα.

3. Εάν μία ονομασία προέλευσης που προέρχεται από τρίτη χώρα δεν είναι καταχωρισμένη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ή δεν αντικαθίσταται η εθνική προστασία σύμφωνα με το στοιχείο α) της παραγράφου 2, οι συνέπειες της εν λόγω εθνικής προστασίας αποτελούν αποκλειστική ευθύνη του οικείου κράτους μέλους.

4. Τα μέτρα που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 1 έχουν αποτελέσματα μόνο σε εθνικό επίπεδο και δεν θίγουν το ενδοκοινοτικό ή το διεθνές εμπόριο.

5. Τα κράτη μέλη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διαβιβάζουν στην Επιτροπή τυχόν κοινοποιήσεις που πραγματοποιούνται από το Διεθνές Γραφείο σύμφωνα με τη Συμφωνία της Λισαβόνας. Η Επιτροπή διαβιβάζει εν συνεχεία την εν λόγω κοινοποίηση σε όλα τα υπόλοιπα κράτη μέλη.

6. Τα κράτη μέλη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δηλώνουν στο Διεθνές Γραφείο ότι δεν δύναται να διασφαλίσουν την εθνική προστασία μιας ονομασίας προέλευσης για ένα προϊόν το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής ενός από τους κανονισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, η οποία έχει καταχωριστεί και κοινοποιείται σε αυτά βάσει της Συμφωνίας της Λισαβόνας από την ημερομηνία κατά την οποία η Ένωση καθίσταται συμβαλλόμενο μέρος της Πράξης της Γενεύης.

Άρθρο 13

Τέλη

Τα τέλη που πρέπει να καταβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 7 της Πράξης της Γενεύης, όπως προσδιορίζονται στον κοινό εκτελεστικό κανονισμό, βαρύνουν το κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται η γεωγραφική ένδειξη, ή ένα φυσικό πρόσωπο ή μια νομική οντότητα όπως αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 σημείο ii) της Πράξης της Γενεύης ή έναν δικαιούχο όπως ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο xvii) της Πράξης της Γενεύης. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν την καταβολή μέρους ή όλων των τελών από το φυσικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα ή τον δικαιούχο.

Άρθρο 14

Ειδική χρηματοδοτική συνεισφορά

Εάν τα έσοδα της ειδικής ένωσης προκύπτουν σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 σημείο ν) της Πράξης της Γενεύης, η Ένωση δύναται να παράσχει ειδική συνεισφορά, στο πλαίσιο των μέσων που διατίθενται για τον σκοπό αυτόν στον ετήσιο προϋπολογισμό της Ένωσης.

Άρθρο 15

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τις κάτωθι επιτροπές κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011, όσον αφορά τα ακόλουθα προϊόντα:

α) για τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1308/2013, από την Επιτροπή για την Κοινή Οργάνωση των Γεωργικών Αγορών, η οποία συγκροτήθηκε δυνάμει του άρθρου 229 του εν λόγω κανονισμού·

β) για τα αρωματισμένα αμπελοοινικά προϊόντα, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 251/2014, από την επιτροπή για τα αρωματισμένα αμπελοοινικά προϊόντα, η οποία συγκροτήθηκε δυνάμει του άρθρου 34 του εν λόγω κανονισμού·

γ) για τα αλκοολούχα ποτά, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 110/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, από την επιτροπή για τα οινοπνευματώδη ποτά που αναφέρεται στο άρθρο 47 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/787·

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 110/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με τον ορισμό, την περιγραφή, την παρουσίαση, την επισήμανση και την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων των αλκοολούχων ποτών και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89 του Συμβουλίου (ΕΕ L 39 της 13.2.2008, σ. 16).

- δ) για τα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, από την επιτροπή για την ποιότητα των γεωργικών προϊόντων, η οποία συγκροτήθηκε δυνάμει του άρθρου 57 του εν λόγω κανονισμού.
2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 16

Παρακολούθηση και επανεξέταση

Έως τις 14 Νοεμβρίου 2021, η Επιτροπή αξιολογεί τη συμμετοχή της Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης και υποβάλλει έκθεση σχετικά με τα βασικά πορίσματα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η αξιολόγηση βασίζεται, μεταξύ άλλων, στα ακόλουθα στοιχεία:

- α) τον αριθμό των γεωγραφικών ενδείξεων που προστατεύονται και καταχωρίζονται βάσει του ενωσιακού δικαίου και για τις οποίες έχουν υποβληθεί αιτήσεις διεθνούς καταχώρισης, και τις περιπτώσεις όπου η προστασία έχει απορριφθεί από τρίτα συμβαλλόμενα μέρη·
- β) την εξέλιξη του αριθμού τρίτων χωρών που συμμετέχουν στην Πράξη της Γενεύης και τις δράσεις που λαμβάνει η Επιτροπή για να αυξήσει τον αριθμό αυτόν, καθώς και τον αντίκτυπο που έχει η τρέχουσα κατάσταση του ενωσιακού δικαίου όσον αφορά τις γεωγραφικές ενδείξεις στην ελκυστικότητα της Πράξης της Γενεύης για τρίτες χώρες· και
- γ) τον αριθμό και τον τύπο των προερχόμενων από τρίτες χώρες γεωγραφικών ενδείξεων που έχουν απορριφθεί από την Ένωση.

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 23 Οκτωβρίου 2019.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

D. M. SASSOLI

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

T. TUPPURAINEN

Δήλωση της Επιτροπής σχετικά με την πιθανή επέκταση της προστασίας της γεωγραφικής ένδειξης της ΕΕ σε μη γεωργικά προϊόντα

Η Επιτροπή λαμβάνει υπό σημείωση το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 2015, σχετικά με την πιθανή επέκταση της ενωσιακής προστασίας της γεωγραφικής ένδειξης σε μη γεωργικά προϊόντα.

Τον Νοέμβριο 2018, η Επιτροπή δρομολόγησε μελέτη προκειμένου να συγκεντρώσει περαιτέρω οικονομικά και νομικά στοιχεία σχετικά με την προστασία των μη γεωργικών γεωγραφικών ενδείξεων εντός της ενιαίας αγοράς, συμπληρώνοντας έτσι μια μελέτη του 2013, και να συλλέξει περαιτέρω δεδομένα για θέματα όπως η ανταγωνιστικότητα, ο αθέμιτος ανταγωνισμός, η παραποίηση, οι αντιλήψεις των καταναλωτών, η σχέση κόστους-ωφελείας, καθώς και σχετικά με την αποτελεσματικότητα των προτύπων προστασίας των μη γεωργικών γεωγραφικών ενδείξεων υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας.

Σύμφωνα με τις αρχές της καλής νομοθέτησης και τις δεσμεύσεις που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, η Επιτροπή θα εξετάσει τη μελέτη, καθώς και την έκθεση για τη συμμετοχή της Ένωσης στην Πράξη της Γενεύης, όπως αναφέρεται στο άρθρο σχετικά με την παρακολούθηση και την επανεξέταση του κανονισμού για τις ενέργειες της Ένωσης μετά την προσχώρησή της στην Πράξη της Γενεύης της Συμφωνίας της Λισαβόνας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις, και θα εξετάσει το ενδεχόμενο περαιτέρω ενεργειών.

Δήλωση της Επιτροπής σχετικά με τη διαδικασία του άρθρου 11 παράγραφος 3 του κανονισμού

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, παρότι η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 του κανονισμού αποτελεί νομική αναγκαιότητα δεδομένης της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Ένωσης, μπορεί ωστόσο να διαβεβαιώσει ότι, στο πλαίσιο του ισχύοντος κεκτημένου της ΕΕ, οποιαδήποτε παρέμβαση του είδους αυτού από την Επιτροπή θα αποτελεί εξαίρεση και θα αιτιολογείται δεόντως. Κατά τις διαβουλεύσεις με κάποιο κράτος μέλος, η Επιτροπή θα καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίλυση, από κοινού με το κράτος μέλος, τυχόν προβλημάτων, ώστε να αποφεύγεται η έκδοση αρνητικής γνώμης. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι οποιαδήποτε αρνητική γνώμη θα κοινοποιείται γραπτώς στο οικείο κράτος μέλος και, σύμφωνα με το άρθρο 296 της ΣΛΕΕ, θα αιτιολογείται. Η Επιτροπή σημειώνει περαιτέρω ότι μια αρνητική γνώμη δεν αποκλείει την υποβολή νέας αίτησης για την ίδια ονομασία προέλευσης εάν οι λόγοι που οδήγησαν στην έκδοση αρνητικής γνώμης αντιμετωπίστηκαν δεόντως στη συνέχεια ή έπαυσαν να υφίστανται.
